

# viure als pirineus

Viure als Pirineus, 15/03/22

## **Carta a Mònica Bosch, coordinadora de Barcelona-Pirineus 2030**

**Estimada Mònica,**

Com ja saps, joestic entre els pirinencs que creiem que uns Jocs Olímpics d'hivern podrien estimular una simbiosi entre la concentrada àrea metropolitana de Barcelona i la costa catalana amb la diversa i despoblada muntanya pirinenca. Alguns, potser en un excés de política, han plantejat l'opció de convertir uns jocs olímpics en la formulació d'un recull d'idees de desenvolupament territorial i social per combatre la despoblació i la pobresa econòmica. Aquests globus sonda de moltes persones de les institucions del país, no crec que hagin contribuït gaire més que embolicar la troca. I si afegim referèndums binaris, en àmbits segregats, encara més.

La designació de la Mònica com a coordinadora tècnica ens apropa a la importància dels esports d'hivern, avalada per haver estat esquiadora olímpica, directora del programa de promoció esportiva des de 2012, presidenta de la federació catalana d'esports d'hivern i gran coneixedora dels dominis esquiabls catalans. Un encert, per recordar que el projecte de Jocs Olímpics també va d'esport.

Ara ja no pot esperar més tenir un projecte de candidatura, per definir les opcions concretes, i les expectatives de resultats durant i sobretot després d'uns hipotètics jocs olímpics d'hivern. La candidatura a guanyar, ha de ser competitiva, entre altres candidats, seductora i complidora de tots els requeriments del COI, IPC, i de les Federacions Internacionals. Els estadis de competició (a Pequín hi havia 109 esdeveniments) han de ser identificats. Hi ha moltes mancances a completar perquè la tradició de competició internacional a Espanya està molt limitada a Sierra Nevada i a La Molina.

El projecte olímpic ha de ser funcional i per conseqüència no es pot descompondre en multitud de petits actes, malgrat que l'evolució dels mitjans de comunicació per internet i televisió van evolucionant la presentació encadenada. El protagonisme de Barcelona és obligat en l'aeroport internacional, el centre d'operacions, el centre de premsa, i naturalment els principals hotels i l'estadi d'inauguració. A part del potencial per oferir els estadis principals per les competicions de gel. La participació complementària en algun altre estadi de gel a Jaca, Puigcerdà o Saragossa em semblaria molt raonable, així com la cerimònia de cloenda a Saragossa, si escau al govern aragonès.

Barcelona és un gran actiu internacional i segur que podria organitzar qualsevol esdeveniment comparable a un gran congrés.

*“El projecte olímpic ha de ser funcional i per conseqüència no es pot descompondre en multitud de petits actes, malgrat que l’evolució dels mitjans de comunicació per internet i televisió van evolucionant la presentació encadenada. El protagonisme de Barcelona és obligat en l’aeroport internacional, el centre d’operacions, el centre de premsa, i naturalment els principals hotels i l’estadi d’inauguració. A part del potencial per oferir els estadis principals per les competicions de gel. La participació complementària en algun altre estadi de gel a Jaca, Puigcerdà o Saragossa em semblaria molt raonable, així com la cerimònia de cloenda a Saragossa, si escau al govern aragonés”*

El protagonisme dels Pirineus per acollir el programa de les competicions de neu és més complex i no té gaires precedents significatives: Copa del món d’eslàlom femení 2008, Campionat del món Snowboard 2011 i Campionat del món IPC 2013 a la Molina; Copa del món d’eslàlom femení 2012, finals de copes del món d’esquí alpí 2019 i finals de Copes d’Europa 2022 a Soldeu (Andorra), a part de moltes proves internacionals en l’àmbit europeu. Hi ha, per tant, molta feina a fer també en preparació de nous atletes, d’entrenadors i dirigents, d’estadis i equips d’organització.

Per presentar una candidatura funcional no convindria multiplicar excessivament els centres d’operació olímpica, intentant repartir estadis per cada vall pirinenca. Les bases de competicions olímpiques es podrien agrupar per homologació de disciplines de cada esport i per cada col·lectiu d’atletes participants, facilitant també la concentració relativa de residències dels equips.

Per centrar els nuclis dedicats a la neu, se suggereixen els cinc centres següents:

-A **Candanchú**, estació pionera a Espanya, li podrien correspondre l’Esquí de fons, el Biatló i els Salts (combinació nòrdica). Els estadis i trampolins s’haurien de construir. La base podria estar a Canfranc, reformant l’extraordinària estació ferroviària. Infraestructura principal, el tren des d’Osca. Remuntadors associats a la connexió per cable entre Astún i Formigal (Canal Roya).

-A **Baqueiria/Beret**, l’estació amb millor innivació, li podrien correspondre Snowboard, Half Pipe (cal construir-lo), Snow Slope, Big Air, Bumps. La base hotelera de la Vall d’Aran ja és molt potent. Cal construir els estadis amb criteris específics, molt associats a la disponibilitat de neu. Infraestructura principal, la millora general de l’autovia A-14 de Lleida a Viella.

-A **La Molina/Masella**, estació centenària de l’esquí a Espanya, li podrien correspondre la major part de les proves d’Esquí alpí, descens, eslàlom gegant i especial, combinada alpina, eslàlom paral·lel. Infraestructura principal, la millora del tren Barcelona-Puigcerdà (objectiu dues hores). Remuntador associat, telecabina de l’estació de tren de la Molina. El futur del tren en les dècades vinents, potser podria reforçar la connexió internacional de la Tour-de-

Carol i plantejar un enllaç cap a La Seu i Andorra. L'oferta hotelera de la Cerdanya és millorable, però seria totalment suficient.

-A **Soldeu (Andorra)**, li podrien correspondre algunes proves d'Esquí alpi, on hi ha dues pistes de competició alpina del màxim nivell mundial, i estarien en disposició de prestigiar la participació olímpica, després d'un trajecte esforçat cap als Campionats del món alpi candidat per 2027. La base hotelera andorrana és de reconegut nivell i està preparada. Cal apreciar el seu oferiment ja que potencia la candidatura pirinenca.

-A **França**, se li podria demanar la cessió del circuit de gel per les proves de Bobsleigh, Skeleton i Luge. La Plagne o alguna altra instal·lació italiana (dels JO de 2026) podria permetre evitar la despesa d'aquesta feixuga càrrega d'inversió i de futura operació.

La candidatura olímpica té tot el sentit que pugui estar ben representada en tot el Pirineu, amb la participació unitària de l'Aragó, Catalunya i Andorra. Si hem d'apostar per consolidar una Marca Pirineu no pot ser d'altra manera. La iniciativa de la Diputació General de Aragó i de la Generalitat de Catalunya, institucions que presenten la candidatura, s'haurà de canalitzar forçosament mitjançant el Comitè Olímpic Espanyol i el Gobierno de España. La cooperació de les institucions andorranes i franceses, així com els respectius comitès olímpics nacionals, trobarien fàcilment un compromís de participació conjunta. Els pactes bàsics són prioritaris.

*“El projecte tècnic definint l'emplaçament de cada estadi de competició, és la forta d'entrada a començar a concretar tots els aspectes logístics d'operació, viles olímpiques pels atletes, allotjament, centres de premsa, producció de les imatges, transport. I tot ha de cabre en dos cicles de dos setmanes olímpiques i dos setmanes para-olímpiques. Conjuntar a tanta gent, en tants llocs dispersos dins d'un calendari estricte, és un desafiament enorme per tot el país.”*

Però l'esforç ho mereix i aquest mateix llegat que varen deixar els JO de 1992, podrien estimular la consolidació d'uns equipaments per les activitats d'hivern al Pirineu, infraestructures de transport, digitalització, i fer Marca per molts anys.

El projecte tècnic definint l'emplaçament de cada estadi de competició, és la porta d'entrada a començar a concretar tots els aspectes logístics d'operació, viles olímpiques pels atletes, allotjament, centres de premsa, producció de les imatges, transport. I tot ha de cabre en dos cicles de dos setmanes olímpiques i dos setmanes para-olímpiques. Conjuntar a tanta gent, en tants llocs dispersos dins d'un calendari estricte, és un desafiament enorme per tot el país

Sense voler frivolitzar sobre la importància del canvi climàtic amb relació al Planeta i en particular a les activitats de neu per poder mantenir estacions d'esquí al Pirineu. La tendència és preocupant i haurem d'analitzar les seves conseqüències. No voldria allargar més el comentari, que evitar el catastrofisme d'alguns, recolzat sobre sentiment i algunes exageracions. La neu artificial, necessària per a tots els estadis olímpics d'aquest projecte

olímpic requereix transformar 1hm<sup>3</sup> d'aigua i, pocs mesos després, a la fosa de la neu, retornar l'aigua a la natura; els residents de l'Àrea metropolitana de Barcelona, consumeixen 1hm<sup>3</sup> d'aigua cada tres dies durant tot l'any i després la retornen a les estacions depuradores per a un aprofitament molt limitat. La importància de la innivació artificial és de garantia de quantitat, però sobretot de garantia de qualitat de la neu en pista, com tots els competidors d'esquí coneixen.

El temps per poder presentar un projecte de candidatura i fer una promoció i defensa davant de les Federacions Internacionals, el COI i l'IPC necessiten certes, molta unitat i molta feina. També inversió. Difícilment el projecte olímpic podrà animar als nostres conciutadans si encara no s'ha concretat o es manté en una secreta privacitat.

El projecte de JO d'hivern podria aportar al Pirineu i la seva àrea d'influència els valors de millora, excel·lència, fortalesa i esforç que tant acompanya l'esport, i acollir centres de formació en l'àmbit dels països de muntanya. Fins ara sembla que només han prevalgut els discursos bizantins i els aspectes formals, sense concepció d'un objectiu concret. Seria hora d'expressar continguts i deixar de remenar l'embolcall, clarificant finalment l'objecte dels jocs olímpics en una visió unitària compartida amb il·lusió i generositat.

Hem arribat al moment de concretar els objectius i les idees d'un projecte de jocs olímpics pel Pirineu. El temps de volades curtes i sense destí de l'entorn polític i mediàtic s'acaba per aquesta opció de candidatura 2030, i totes les il·lusions que s'han posat fins ara es diluiran si no es canalitzen en un projecte compartit engrescador.

Molta sort en aquesta nova etapa del viatge.

**Ramon Ganyet, març de 2022**